

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 161 / III Legislatura / Cinquè període

Divendres, 29 de juny de 1990

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Sessió núm. 31

Preguntes

Proposicions no de llei

SUMARI

La sessió s'obre a dos quarts de deu del matí i tretze minuts.

Preguntes a l'H. Sr. Conseller de Cultura (Punt primer de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre la gestió de la Biblioteca de Catalunya, sobre noves biblioteques per a l'any 1990, sobre la fase d'execució de les noves biblioteques del Departament de Cultura, sobre els recursos de les biblioteques públiques per a adquirir nous llibres, sobre la coordinació entre les xarxes de biblioteques de Catalunya, sobre el projecte de separar les funcions de biblioteca universitària i de biblioteca pública provincial en la Biblioteca de la Universitat de Barcelona, sobre mesures de modernització a les biblioteques de la Generalitat, i sobre una possible col·laboració dels Departaments de Cultura i Ensenyament per tal de millorar les biblioteques escolars

Formulació: I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 3199).

Resposta: H. Sr. Conseller de Cultura (p. 3200).

Repregunta: I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 3202).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 3203).

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i tres minuts i es reprèn a un quart d'onze i vuit minuts.

L'I. Sr. Casanovas (M) (p. 3204) intervé per una qüestió d'ordre.

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Casanovas (M) (p. 3204) i l'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 3204).

Proposició no de llei sobre el Manteniment, la Valoració i la Difusió del Fet Casteller (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 3204).

Esmenes del G. Mixt (núms. 1 i 2, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Casanovas (M)* (p. 3205).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3205).

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3206) i *I. Sr. Montalat (CiU)* (p. 3206).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3206).

L'I. Sr. Escudé (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 3207).

Intervenien per una qüestió d'ordre *l'I. Sr. Casanovas (M)* (p. 3207) i *l'I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3207).

Votació: rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3207).

Proposició no de Llei sobre la Catalanització de les Receptes Oficials per a la Prescripció de Medicaments (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3207).

Posició dels grups: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3208), *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3208) i *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3208).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 3208).

Proposició no de Llei sobre el Foment de l'Estudi d'Idiomes i el Suport a les Escoles Oficials d'Idiomes (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3208).

Esmenes del G. p. de Convergència i Unió (núms. 1, 2 i 3, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vila (CiU)* (p. 3209).

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3209) i *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3209).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3210).

L'I. Sr. Vila (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3210).

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3210).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 3211).

Proposició no de Llei sobre la Sol·licitud de la FORTA com a Membre Actiu de la UER (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Castellnou (CiU)* (p. 3211).

Intervenien per aclariments *l'I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3211) i *l'I. Sr. Castellnou (CiU)* (p. 3211).

Posició dels grups: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3211), *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3212) i *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3212).

Votació dels punts 1 i 2: aprovats per unanimitat (p. 3212).

Votació dels punts 3 i 4: aprovats per 15 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 3212).

Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la LOGSE al Sistema Educatiu de Catalunya (Punt setè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 3213).

Posició dels grups: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3213), *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3213) i *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3214).

Votació: rebutjada per 3 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3214).

El debat del punt setè de l'ordre del dia fineix a dos quarts de dotze del matí i cinc minuts i la substanciació del punt quart s'inicia a dos quarts de dotze del matí i deu minuts.

Proposició no de Llei sobre el Funcionament d'Un Nou Institut de BUP a la Quarta Zona de Girona el Curs 1990-91 (Punt quart de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 3214).

La substanciació del punt quart de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de dotze del matí i onze minuts.

SESSIÓ NÚM. 31 DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA CULTURAL

La sessió s'obre a dos quarts de deu del matí i tretze minuts. Presideix l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Cadevall, i del Secretari, I. Sr. Padilla. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Pla (en substitució de la I. Sra. Sanabra), I. Sr. Jordà (en substitució de l'I. Sr. Masó), I. Sr. Vila, I. Sr. Montalat, I. Sra. Ribes, I. Sr. Coll i Bertran, I. Sr. Castellnou (en substitució de l'I. Sr. Jané), I. Sr. Escudé (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), H. Sr. Ferrer, I. Sra. Bruguera (en substitució de l'I. Sr. Vernet) i I. Sr. Padrós, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Manuel Nadal, pel G. Socialista; I. Sr. Riera i Gassiot, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Carod-Rovira, per l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i I. Sr. Casanovas, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el Conseller de Cultura, H. Sr. Joan Guitart i Agell, i el Director General del Patrimoni Cultural, Sr. Eduard Carbonell i Esteller.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Avui tenim una llarga convocatòria; intentarem agilitar-la al màxim possible.

Abans de començar, per raons de treball intern —i sobretot per una qüestió de Mesa—, jo demanaré que, després de les preguntes, es pugui alterar l'ordre del dia de manera que la Proposició no de Llei número 6, sobre la Catalanització de les Receptes Oficials, es faci en primer terme. Si no hi hagués cap inconvenient i, naturalment, hi hagués aquí el ponent que ha de defensar aquesta proposta, doncs, faríem... (*Remor de veus.*) No, no; ja ho votarem després, quan hi hagi quòrum, eh!

Preguntes a l'H. Sr. Conseller de Cultura

Bé, donem la benvinguda al Conseller de Cultura, Joan Guitart, i també al senyor Director General del Patrimoni Artístic, que són aquí a la Mesa per respondre —el senyor Eduard Carbonell— les preguntes que en aquest moment es faran.

Ja saben que les preguntes tenen una durada, entre pregunta i resposta, de cinc minuts, que controlarem, i que advertirem el moment en què estiguin a punt d'acabar-se els cinc minuts. Per formular la primera pregunta, el senyor Ignasi Riera, d'Iniciativa per Catalunya.

Preguntes sobre la gestió de la Biblioteca de Catalunya, sobre noves biblioteques per a l'any 1990, sobre la fase d'execució de les noves biblioteques del Departament de Cultura, sobre els recursos de les biblioteques públiques per a adquirir nous llibres, sobre la coordinació entre les xarxes de biblioteques de Catalunya, sobre el projecte de separar les funcions de biblioteca universitària i de biblioteca pública provincial en la Biblioteca de la Universitat de Barcelona, sobre mesures de modernització a les biblioteques de la Generalitat, i sobre una possible col·laboració dels Departaments de Cultura i Ensenyament per tal de millorar les biblioteques escolars

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President;

gràcies, senyor Conseller i senyor Director General, i la resta de tècnics del Departament que són avui aquí.

Jo voldria..., perquè després ajuntaré moltes preguntes, les formularé conjuntament gairebé totes; em penso que voldria explicar d'on vénen, d'on provenen aquestes preguntes, com d'altres que aquests dies s'han tornat a formular.

Fa un any ens van visitar representants del Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya, i ens van exposar una mica el que ells..., els dubtes que ells tenien sobre la Llei de Biblioteques aprovada el 1981, i alhora ens justificaven aquella declaració del Col·legi Oficial de Bibliotecaris Documentalistes de Catalunya de l'any 1989, que, després d'exposar la Llei, deien quins creien que eren els punts que mancaven a la Llei.

Arran d'aquella visita, hi va haver una interpellació del Grup Socialista —si no ho recordo malament—, en la qual el nostre Grup va intervenir d'una manera molt activa, mitjançant esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació. Molts dels punts d'aquella Moció van ser aprovats per unanimitat de la Cambra i, fins i tot, més tard el Conseller senyor Guitart va explicar fins a quin punt s'havien anat complint el que eren desigs d'aquella Moció, que eren, més que desigs, acords de la Cambra, d'aquella Moció.

Bé, ara fa pocs dies, al cap d'un any pràcticament d'aquell seguit de situacions parlamentàries o d'actuacions parlamentàries a l'entorn del tema de les biblioteques, ens han tornat a visitar representants del Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya, han constatat que sí que s'havien acomplert alguns dels punts proposats en aquell moment, però ens deixaven amb la sensació que hi havia certes qüestions no resoltes encara. Això ens va portar que, mentre el Grup Socialista plantejava una interpellació sobre el tema de biblioteques —i aquesta interpellació va tenir també una moció subsegüent, a la qual nosaltres vam plantejar esmenes; per cert, en aquest cas, amb molt poc èxit, i en algun punt jo crec que amb una votació que marca decisivament l'actitud de la majoria que dona suport al Govern en el tema de biblioteques. Aleshores, nosaltres vam preferir en aquest cas plantejar un seguit de preguntes al Conseller, amb resposta oral en Comissió.

Per què? Perquè, justament, hem insistit molt que tenim tot el dret del món a ser ignorants, els diputats, però en canvi tenim tota l'obligació del món a ser tataners; és a dir, hem de saber i hem de preguntar. No és, per tant, això, una interpellació, sinó un seguit de preguntes, que ja des d'ara dic que formularé d'una manera conjunta, tant per l'agrupació del temps com pel dret a la resposta.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ignasi Riera, se li ha acabat el torn de preguntes; com que diu que vostè acumularà, pot continuar. Digui'm què acumularà, perquè el temps sí que li mesuraré exactament. Vostè ara ja ha consumit dos minuts i mig; digui'm quantes preguntes acumularà.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor President, si acabo de dir que aplegaré i ajuntaré totes les preguntes, no entenc la formalitat d'interrompre'm ara.

Per tant, prefereixo que el Secretari llegeixi les preguntes, i jo replicaré.

El Sr. PRESIDENT: Perdoni, senyor Diputat. Aquí no hi ha cap formalitat ni cap interrupció. Jo li he advertit abans —i vostè ho sap— que les preguntes són —entre pregunta i substan-

ciació i repregunta i resubstanciació— cinc minuts, i això s'ha fet sempre i no ha passat..., i ningú ha dit absolutament res.

Vostè m'ha dit que acumularia preguntes; jo només li demano que em digui quantes preguntes acumularà, li acumularé el temps, i aquí no ha passat absolutament res, i aquí..., no cal que es disgusti, senyor Ignasi Riera. Aquesta és una manera normal de treballar, i vostè treballa molt normal, sempre.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Totes les preguntes, senyor President. Hi ha moltes maneres de perdre temps...

El Sr. PRESIDENT: Formula les preguntes, senyor Riera?

El Sr. RIERA I GASSIOT: «Pregunta a l'Honorable senyor Conseller de Cultura sobre la gestió de la Biblioteca de Catalunya, que formularà el Diputat senyor Ignasi Riera i Gassiot, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Registre 18735.

»Pregunta sobre les noves biblioteques per a l'any 1990.

»Pregunta sobre la fase d'execució de les noves biblioteques del Departament de Cultura.

»Pregunta sobre els recursos de les biblioteques públiques per a adquirir nous llibres.

»Pregunta sobre la coordinació entre les xarxes de biblioteques de Catalunya.

»Pregunta sobre el projecte de separar les funcions de biblioteca universitària i de biblioteca pública provincial de la Biblioteca de la Universitat de Barcelona.

»Pregunta sobre mesures de modernització a les biblioteques de la Generalitat.

»Pregunta sobre una possible col·laboració dels Departaments de Cultura i d'Ensenyament per tal de millorar les biblioteques escolars.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Per contestar aquestes preguntes, el senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Guitart): Bé. Comprèn el que ha dit el senyor Riera, en el sentit que..., i llavors jo puc acumular totes les respostes?

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí.

El Sr. CONSELLER: Doncs, acumulem totes les respostes.

Molt bé, la visita, les visites que reben dels col·legis corresponents i les mocions que van interposar el Partit Socialista i les nostres respostes, efectivament, sembla que han provocat aquestes preguntes al senyor Diputat, que jo procuraré contestar. El que em sap greu és que no hagi pogut precisar més el que pretenia..., el que l'interessava més de conèixer.

De tota manera, com que les preguntes estan escrites, no han estat formulades però estan escrites, jo tinc la resposta per escrit, doncs, aleshores també procuraré respondre de la millor manera que puguem.

La redefinició de la cúpula... En quina situació es troba la gestió de la Biblioteca de Catalunya, preguntava el senyor Diputat; és la primera pregunta.

Doncs, aquesta està en una situació de redefinició de la cúpula directiva, que s'ha produït, i que, des d'un punt de vista global, la Biblioteca ha estat objecte d'un replantejament a fons. Ho ha estat des del Departament de Cultura i per mitjà del Patronat i la Comissió Executiva de la Biblioteca.

En aquest sentit, com li deia abans, s'ha fet una redefinició de la cúpula directiva de la Biblioteca a través del replantejament de la direcció i de la creació de la gerència i de la unitat de coordinació administrativa. Per aquest motiu va exigir la

modificació dels estatuts del Consorci, i aleshores hem definit quines són les responsabilitats de la direcció, de la gerència, de la coordinació administrativa.

La direcció, la gerència..., la direcció té la responsabilitat d'establir els criteris que han de marcar la política general de la Biblioteca —dic això d'una manera general. La gerència té dos àmbits de responsabilitat ben diferents: la que correspon a l'antiga figura de l'administrador, que és principalment la gestió econòmica, la de personal i la de contractació, i a més, li correspon la part, la fase important d'organització de serveis en un sentit ampli.

La coordinació administrativa és la unitat de gestió que, adscrita directament a la gerència, posa en marxa i fa funcionar la gestió administrativa de la Biblioteca.

Això és una mica tècnic, però en canvi, jo sí que els asseguro que la nova estructuració de la Biblioteca de Catalunya sobre la base d'un director que marca la línia política i d'un gerent, estem convençuts que és clarament més operativa que no pas la situació anterior, on la figura del director arribava fins a aspectes administratius i l'administrador quedava reduït a la gestió econòmica.

Si a això s'afegeix que hem procurat que aquest gerent que té responsabilitat de les estructures dels serveis és una persona amb molta experiència de bibliotecària —com coneixem perfectament per aquest Parlament—, vostès veuran fins a quin punt això representa una modificació important en relació amb la situació anterior.

Les qüestions importants de gestió de la Biblioteca són: la informatització, fonamentalment —això va ser aprovat en una darrera comissió executiva, i tenim establerta la manera com, a curt i a mitjà termini, es produirà la informatització—; la catalogació automatitzada, que és un dels problemes que tenia tradicionalment la Biblioteca de Catalunya, i la reconversió del catàleg manual.

Cal fer també un estudi de l'espai. Saben que un dels problemes més greus és la precarietat d'espai; per tant, es replantegen l'ús i les funcions dels espais actuals i es replanteja el circuit dels lectors i investigadors.

Paral·lelament s'estudien les possibilitats d'extensió de la Biblioteca de Catalunya fora de la seva actual ubicació, l'hemeroteca, els dipòsits de duplicats d'alguns serveis. S'ha modificat i està en procés els serveis a l'usuari, la prestació de nous i millors serveis a l'usuari de la Biblioteca de Catalunya, investigadors prioritàriament, i es contempen des de dos punts de vista: des de la derogació de normes obsoletes, la de préstec, per exemple, i la renovació del circuit de lectors amb una nova sala de catàlegs i d'informació bibliogràfica; l'augment i posada al dia de fons de lliure accés i l'adquisició d'equipaments i de definició de l'espai per instal·lar-hi el servei de reprografia.

Un altre aspecte és l'actualització i el control del treball bibliogràfic, que això exigeix un programa d'integració de fons, i, finalment, l'avaluació i la qualificació dels rendiments. Arran dels càlculs dels costos de gestió de l'any passat, des de principis del 1990 es porta a terme un control del rendiment catalogràfic i de serveis per tal de quantificar els costos de gestió de la Biblioteca i poder aplicar les mesures adequades per al millorament del treball tècnic i dels serveis que la Biblioteca de Catalunya ha de prestar.

És a dir, això que he dit amb molt poques paraules sí que els asseguro, senyors diputats, que representa una voluntat decidida

d'actualització en el sentit de modernització i, després, d'adaptació de l'important paper de la Biblioteca de Catalunya a la realitat bibliotecària.

Jo els voldria comentar una cosa que forma part d'això; si després ho he de reduir, ho reduiria, però jo els voldria dir que una de les coses més importants que s'ha produït en aquests darrers temps és que, sobre la base d'un sistema bibliotecari català, en el qual els papers que les biblioteques —les dites «biblioteques provincials»— representaven com a capçaleres del sistema bibliotecari, l'estructuració de la Biblioteca Nacional de Catalunya com a principal i com a eix fonamental del sistema bibliotecari català, em sembla que aquesta és una funció fonamental, i a més, amb l'avantatge que podrà ser adaptada, en haver estat reconeguda per l'Estat, la Biblioteca de Catalunya, com a biblioteca nacional de Catalunya, com a biblioteca nacional, podrà ser adaptada com a element de coordinació, tant a nivell de l'Estat com a nivell europeu.

La segona pregunta diu: «Quines noves biblioteques té projectades el Departament de Cultura per a l'any 1990?, i en quina fase d'execució es troben les noves biblioteques projectades pel Departament de Cultura?»

Aquí hi ha dues preguntes: les biblioteques sobre les que està projectat actuar durant el 1990, ja sigui en projecte d'inversió, són les següents: Cervera, que estan molt avançades les obres, s'ha acabat la biblioteca... —tot el que dic és, previsiblement, per al 1991; les obres..., jo no vull assumir tampoc una responsabilitat absoluta perquè de vegades hi ha desplaçaments— el 91; Amposta, la inversió prevista aquest any és de 45 milions —ahir, precisament, vam estar parlant amb l'Alcalde d'Amposta—, s'està negociant el conveni necessari per al projecte d'inici de les obres, que esperem que es podrà dur a terme immediatament, però aquest any, en tot cas, està previst d'invertir-hi 45 milions de pessetes; Tàrraga, que està en la segona fase de la construcció; la Seu d'Urgell, que les obres es fan conjuntament amb Patrimoni Arquitectònic, s'ha d'actuar després d'ells, que hi ha una inversió prevista per a aquest any; Terrassa, està previst el projecte i estem pendent de la darrera negociació i autorització amb l'Ajuntament.

Després, està el projecte del bibliobús, que ja és en marxa, i que hi ha un pressupost previst, tant per a la seva posada en marxa com per al seu remodelatge.

Pel que fa a les biblioteques comarcals i municipals, la de Puigcerdà, que és comarcal, està previst que s'acabi el novembre; la de Tàrraga, que és la que els deia que està en segona fase d'obres; la de Cervera, com els deia; la de Guissona i Torreforta, que hi ha un fons bibliogràfic a càrrec de la Generalitat...

Aquestes són les biblioteques que estan projectades, i li he procurat explicar la fase d'execució en què es troben.

«Amb quins recursos» —és la quarta pregunta— «es nodreixen les biblioteques públiques de la Generalitat per a l'adquisició de nous llibres?» Es nodreixen de diversos fons: l'adquisició per a la partida del fons bibliogràfic, que aquest any ha estat sensiblement incrementada; els llibres procedents del suport genèric —vostè sap que algunes biblioteques no volen tots els llibres, però que es nodreixen d'aquest suport genèric—; els llibres que les biblioteques volen rebre procedents de les publicacions de la Generalitat; les adquisicions que fa directament l'ajuntament, i, després, els oferiments de llibres, els donatius, que queden condicionats per l'acceptació de la mateixa biblioteca.

És a dir, són les quatre o cinc fonts de recursos: la partida corresponent de la Generalitat, el suport genèric, les publicacions de la Generalitat, les adquisicions del mateix municipi i, després, els donatius que ens vinguin.

«Hi ha perspectives de coordinació més estreta entre les diverses xarxes de biblioteques de Catalunya?» Doncs, sí, efectivament, hi ha perspectives. Nosaltres estem treballant en aquest sentit, com hem pogut anunciar —el Director General fa un any que va dir que s'estava treballant en això—, per l'establiment d'un sistema de lectura pública de Catalunya, i nosaltres mantenim reunions de treball, tant amb la Diputació com amb les caixes que tenen xarxes de biblioteques. El nostre interès seria, precisament, que això pogués ser una propera realitat en benefici de la lectura pública i d'un millor aprofitament dels recursos bibliotecaris existents.

Diu la sisena pregunta, diu: «en relació...» —fa la pregunta—, «pel que fa a la problemàtica específica de la biblioteca de la Universitat de Barcelona, parla el Conseller d'un projecte de separació de les dues funcions, biblioteca universitària i biblioteca pública provincial, que haurà de culminar en una segregació total per mitjà de la construcció d'una nova biblioteca pública a la Universitat de Barcelona. En quina fase es troba aquest projecte?» Doncs, miri, fa molts pocs dies, amb el Ministeri de Cultura vam arribar a un acord, especificat en un document, que vol dir que això representa una partida pressupostària per a la construcció, a partir del 92 —perquè l'espai que en principi estava reservat és un espai que l'ocuparà els Jocs Olímpics—, en un terreny que està cedit per l'Ajuntament de Barcelona, que correspon al Mercat del Peix, aquesta és la base sobre la qual s'està treballant, i aleshores hi ha una previsió de construcció d'una biblioteca de 15.000 metres quadrats. Ha estat molt laboriós el treball, perquè és difícil, en una ciutat com Barcelona, trobar 15.000 metres quadrats. Serà una gran biblioteca pública. A més —vull insistir en això—: tindrà característiques de biblioteca pública, perquè la Biblioteca Nacional ha de fer l'altra funció, i el Ministeri té previst, ja en aquests moments per a això, i així ho va escriure en el document en què figurava, 2.000 milions de pessetes. Com vostès saben, aquesta biblioteca, la paga completament l'Estat i la gestió correspon absolutament a la Generalitat.

El segon aspecte és la separació progressiva de les places de personal que actualment realitzen tasques a la Biblioteca Universitària i que depenen de la biblioteca pública i, després, hi ha converses —algunes vegades no senzilles— amb la Universitat i el Ministeri per a la distribució dels fons, perquè hi ha algun plet en relació amb a qui corresponen els fons, si corresponen a uns o als altres.

«Quines mesures de modernització de les biblioteques de la Generalitat ha proposat i pensa proposar el Departament de Cultura?» Doncs, miri, aquestes noves biblioteques, la de Cervera, la de Puigcerdà i les més importants ja fetes, han incorporat els nous materials, els àudios, els *cassettes*, els *compact disc*, i des d'aquest any ja s'hi incorporen els vídeos. Ambdues opcions contemplen audició, «visionat» i préstec. Els dos bibliobusos han incorporat també els nous suports. A més dels serveis centrals, que estan ja informatitzats, està a punt de sortir un concurs per a la compra d'un paquet de *software* destinat a les principals biblioteques públiques. Es comença, aquest any, en vuit d'aquestes biblioteques. És a dir, es progressa tant en la

informatització com en la incorporació dels nous elements de consulta, de referència, com és tot l'element àudio-visual.

I la vuitena pregunta és: «Té intencions, el Departament de Cultura, de col·laborar amb el Departament d'Ensenyament per incrementar i per millorar les biblioteques escolars de Catalunya?» Doncs, miri, hem tingut converses amb el Departament d'Ensenyament, no tant per a la millora de les biblioteques escolars —que aquesta és una tasca que correspon a Ensenyament—, sinó per estudiar les possibilitats d'aprofitament d'algunes d'aquestes biblioteques per a ús públic, per a ús generalitzat.

Hi ha hagut alguna experiència en això, però tampoc, en aquest sentit, no sé si els bibliotecaris li han expressat els seus recels en relació amb aquesta situació, i, per tant, és un assumpte que està paralitzat; està paralitzat per problemes que han sorgit, i per tots costats.

Espero, senyor Diputat, haver-li contestat, però de tota manera...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Ara, el senyor Ignasi Riera pot repreguntar, si vol. Té disset minuts i mig, globalment, per fer totes les consideracions que vulgui.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor President. Bé, i gràcies, senyor Conseller, per les respostes i per la precisió de les respostes.

Voldria, en tot cas, començar fent un comentari justament per la darrera pregunta, que és l'única que no em va ser suggerida per la visita dels representants del Col·legi de Documentalistes de Catalunya, de Bibliotecaris Documentalistes de Catalunya, i en aquest cas sé que la formulo a un conseller que, com que ha estat abans Conseller d'Ensenyament, i ara ho és de Cultura, pot saber molt bé fins a quin punt és un tema no menor. És a dir, he anat seguint molt de prop aquesta iniciativa privada del full de paper, que porta una sèrie de gent, i que tracten de donar, d'oferir un servei a les biblioteques escolars, i estimular-ne la creació. És senzillament manifestar un desig: tots sabem que el rendiment escolar, i més en el moment en què hi hagi a Catalunya l'aplicació de la nova Llei, de la LOGSE, serà encara més important comptar amb aquests suports de biblioteques escolars ben dotades, ben preparades, i justament amb un tipus de personal que sigui capaç d'entendre'n el funcionament.

Aleshores, pel que fa a les altres preguntes, la primera pregunta, m'agrada molt el que m'ha dit de la informatització, però em temo, senyor Conseller, que..., en tot cas, els seus desigs no concorden amb els del Grup que dona la majoria a l'acció de govern, que l'altre dia en un Ple va votar en contra d'una esmena perquè..., deia exactament la Moció: «El Parlament de Catalunya manifesta la voluntat que el Govern desenvolupi l'article 7 de la Llei de Biblioteques per tal d'assegurar que la Biblioteca de Catalunya reuneixi, realment, les condicions pròpies del primer centre bibliotecari bibliogràfic del país». El nostre Grup va presentar aquesta esmena: «A fi d'aconseguir aquests objectius, el Parlament insta el Govern a posar tots els mitjans possibles per completar al més aviat millor la informatització definitiva dels fons actuals de la Biblioteca de Catalunya». Tots els grups de l'oposició hi van votar a favor; el Grup de la majoria hi va votar en contra. Ho dic, perquè, en tot cas, haurà, segurament, de resoldre aquests conflictes interns, que no són, en tot cas, nostres.

Pel que fa al tema dels nous indrets de les noves biblioteques, em sembla molt bé les biblioteques noves que es fan, de

tota manera, nosaltres voldríem insistir, en aquest cas —permeti'm que sigui, en aquest cas, gairebé per raons localistes—, en la importància que la biblioteca concebuda com a servei personal té en àrees en què les dotacions culturals són, en general, baixes. I em penso que en l'article primer de la Llei de Biblioteques aprovada en aquest Parlament, que defineix la biblioteca d'ús públic —«la biblioteca d'ús públic és un centre que té per objecte contribuir a l'exercici del dret a la cultura, a la llibertat d'informació, a la informació permanent i al lleure i, alhora, a Catalunya, a la protecció i la difusió de la llengua i la cultura catalanes, mitjançant la utilització d'un fons ordenat de llibres o qualsevol altre mitjà de reproducció i de conservació dels textos, microfilms o fonoteca, proveït o no d'un fons àudio-visual». És a dir, jo, quan es va aprovar aquesta Llei, jo era regidor d'un ajuntament, de Cornellà de Llobregat, i recordo que a partir d'aquesta Llei vaig adreçar una carta al President de la Generalitat i al Conseller de Cultura dient, justament: «Hi ha àrees suburbanes mal dotades des del punt de vista cultural, que necessiten com cap altra aquest increment de biblioteques». Ho dic, evidentment, no..., ho repeteixo, insisteixo en això: no per dir que em sembli malament cap de les biblioteques projectades, sinó per dir que seria molt important, suposo, per al conjunt del país i en concret per a aquest element específic de la seva catalanització, que hi pogués haver més biblioteques en àrees suburbanes amb dificultats, sempre, d'instal·lacions culturals bàsiques.

El punt número 4, el tema del fons de les biblioteques, també va ser objecte d'una esmena —no aprovada— per part nostra, i és que ens preocupa, Conseller, que fins i tot en l'increment —que reconeixem, evidentment— dels recursos destinats aquest any a subministrar llibres a les biblioteques, ens fa una mica de por que sigui una quantitat encara molt insuficient. I ho expliquem. És a dir, el suport genèric —queda clar— és un mecanisme ja, diguéssim, en aquest cas, consolidat per nodrir les biblioteques de nous llibres, però hi ha molt sovint biblioteques que necessiten llibres que mai no seran del suport genèric, en part perquè, per exemple, poden ser enciclopèdies o llibres específics no editats encara en català, i perquè hi ha un altre tipus de llibres que tampoc no són del suport genèric que, en algun cas, interessin. Jo posava l'altre dia en el Ple, donava unes dades, i és que em penso que de vegades es té poc en compte, en el cas concret de la perifèria barcelonina, el nombre d'universitaris que hi ha en aquests moments, ja, en aquestes poblacions, que encara continuem contemplant una mica, des de dalt o des de lluny, com a poblacions en què els índexs de cultura acadèmica són molt baixos, i una mica la dotació de les biblioteques es fa a partir d'aquests índexs i no de les noves necessitats. Com que són poblacions de població molt jove, hem de creure que tot això s'incrementarà, i que aquestes necessitats s'incrementaran.

Ens alegrem molt que hi hagi perspectives de coordinació d'aquest sistema de lectura pública a Catalunya, el número 5. Suposem que hi haurà..., que és un tema que el podrem anar seguint al llarg del temps.

També de la proposta —i em penso que és molt important— del que ens diu el punt número 6 sobre la Biblioteca de Barcelona. Volia aprofitar —encara que no sigui directament element de pregunta— per felicitar aquesta esplèndida exposició que es va inaugurar, em penso, als voltants de Sant Jordi, del Fons de

la Biblioteca de Catalunya, que —ho repeteixo—, jo he procurat, a través de tots els mitjans de comunicació, parlar-ne com una de les grans iniciatives que, a més, explica fins a quin punt és important el fons de la Biblioteca Universitària de Barcelona, i precisament per aquesta raó fins a quin punt és important salvar-ne la identitat i que no es destrueixi; tots sabem en quines condicions l'actual Govern de la Generalitat s'ha trobat aquest fons de biblioteca, situació de deteriorament durant tants anys, i, bé, em penso que amb això eren les precisions que volia fer a les respostes, que, ho repeteixo, torno a agrair sobretot per la precisió en les dades aportades.

Gràcies, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo també agraeixo al senyor Riera la brevetat. Li queden onze minuts; si vol, els utilitzem per parlar d'altres coses.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Els regalo al Conseller.

El Sr. PRESIDENT: No? Val. Aleshores, doncs, el senyor Conseller. En aquest li'n queden 7,41.

El Sr. CONSELLER: Molt bé, procurarem també no consumir-los...

Procuraré correspondre al que ha dit el senyor Diputat. Les biblioteques escolars, efectivament, és una qüestió que jo connecto: és fonamental que les escoles disposin de bones biblioteques escolars. També queda clar competencialment que això correspon a Ensenyament, i que no seria bo que aquí hi haguessin interferències de dos departaments, i, en tot cas, per mi especialment, jo continuo pensant que seria bo que sobretot en alguns centres d'ensenyament secundari, que tenen biblioteques importants, a poblacions que no en disposen o en disposen de poques, que es pogués trobar una fórmula que permetés la utilització d'aquestes biblioteques com a biblioteques públiques. Això ho continuo creient, ho creia a Ensenyament i ho continuo pensant ara, malgrat que això representa dificultats. Dificultats per als centres algunes vegades, dificultats arquitectòniques, dificultats des del punt de vista de criteris dels bibliotecaris, que veuen, en això, interferències en la seva tasca del moment que se n'ocupen els estudiants. Però jo crec que nosaltres hem de procurar aprofitar tots els recursos de biblioteques i jo continuo pensant, malgrat tot, que aquest és un bon recurs. Però estic disposat a modificar-ho, no és una qüestió absolutament en la qual tampoc em capfiqui.

El senyor Diputat explicava que el Grup parlamentari de Convergència i Unió va desestimar una esmena que havia fet el seu Grup, el Grup d'Iniciativa, en relació amb la informatització. Miri, aquí passa una cosa: és a dir, vostè va veure que hi vam introduir una sèrie d'esmenes, en la Moció —les va introduir el Grup— que es va presentar. En el text..., quan es va produir la interpellació, jo vaig explicar el que es feia, i em va semblar, i el mateix diputat interpellant es va mostrar d'acord amb això, és a dir, fonamentalment jo així ho vaig interpretar..., aleshores, jo crec que també és bo que en els textos parlamentaris el que en resulti sigui una realitat adequada. És a dir, si nosaltres —com ja li explicava— hem treballat fonamentalment sobre aquesta política d'informatització, i ja vaig explicar fins a quin punt s'havia acordat i fins a quin punt s'estava duent a terme, home!..., instar el Govern que informatitzi ens sembla una redundància. És a dir, tenim especial interès que no sembli, moltes vegades, que el Govern actua només per una cosa que és perfectament lícita i que a més és un objectiu parlamentari de

l'oposició, que és l'impuls del Govern, però quan el Govern està impulsat —i en alguns casos molt impulsat—, aleshores sembla, des del nostre punt de vista, una mica contradictori que et manin una cosa en la qual tu estàs perfectament ocupat.

Aquest és el sentit, i no contradictori i no, diguem-ne, menystenidor, dels bons desigs que en aquest cas estic absolutament convençut que el Grup que va presentar l'esmena volia fer. Però, en el tema de la informatització, totes les persones que tenen a veure amb la Biblioteca de Catalunya saben fins a quin punt això és i ha estat un punt de preocupació per la dificultat, pel cost, pel que ha significat i aleshores, diguem-ne, «instar» ens semblava una mica excessiu. Per això, no per cap altra cosa, i així es va explicar, es va proposar això.

El segon punt crec que es referia a l'aspecte de completar els fons, deia de completar els fons, que tot i així li semblava... No, perdó, el seu punt era la construcció de biblioteques en àrees suburbanes. Jo hi estic absolutament d'acord. És a dir, nosaltres hauríem de procurar que Catalunya tingués una àmplia xarxa de biblioteques. Jo en res crec més, des del punt de vista de la culturalització, com en la utilització, sobretot, del llibre com a instrument de cultura, i crec que la no-existència de biblioteques no ho facilita, més aviat ho allunya, i agreuja el problema més greu que tenim, que és el poc hàbit de lectura que té el país. És un poc hàbit de lectura que provoca que, quan no hi ha cursos, quan no hi ha escoles, les biblioteques estiguin molt més buides que quan n'hi ha. És a dir, hi van els estudiants a treballar, però no hi van, moltes vegades, en el sentit més ampli, en el sentit que entenem nosaltres, en el sentit més ampli de la lectura.

I, per tant, jo crec que efectivament convé fer més biblioteques. No, no pararem, però en el que sí que vull insistir és que això —i cada vegada penso recordar-ho més— és una obligació dels ajuntaments. És a dir, la Llei d'Administració Local així ho estableix, i crec que nosaltres no podem resoldre des de la Generalitat tots aquests equipaments si els ajuntaments no són conscients que tan important o més important que altres coses que estem fent és la construcció i l'equipament de la biblioteca. Nosaltres no podem fer-ho tot, no tenim recursos suficients, si es compren llibres no es poden posar pedres, si es posen pedres no es poden comprar llibres; jo crec que en aquest objectiu estem disposats a ajudar com ho estem fent. Som conscients de la importància que en els llocs on hi ha més joves i on hi ha més estudiants i on es juga més el futur, en molts aspectes, fins i tot des del punt de vista lingüístic, hi hagi biblioteques, i hi continuarem contribuint, però jo vull insistir molt que aquí també convé —i així ho recordarem— que hi hagi un esforç dels ajuntaments i de totes les entitats, les institucions, les diputacions que han d'ajudar als ajuntaments.

El senyor Diputat ens diu que la quantitat que s'hi destina és encara insuficient. Jo estic absolutament d'acord amb això; és a dir, jo crec que la quantitat per a adquisició de llibres hauria, podria, hauria de ser més alta, però el que passa és que nosaltres estem posant molta pedra, i mentre es posen pedres, doncs, resulta que una cosa és poc compatible amb l'altra, perquè els recursos surten tots del mateix fons, que és el contribuent. En aquest sentit, el que jo vull recordar és que s'ha incrementat, no el suport genèric —que es va incrementar—, sinó la partida per a fons bibliogràfics, és a dir, aquells que no són el fons genèric.

Ara, aquí també vull insistir en això. Jo crec que és molt important..., i en això farem un pas endavant, nosaltres pensem ac-

tuar de tal manera que els ajuntaments se sentin més responsables, més titulars de les biblioteques que hi ha a les poblacions, i jo crec que també hi ha d'haver una aportació municipal en l'adquisició de llibres important, i sobretot, també, s'ha d'intentar fomentar els donatius de llibres. Hi ha moltes persones que si veuen que la biblioteca del seu barri, de la seva població, del seu entorn és una biblioteca adequada, joestic convençut que es poden aconseguir donacions de llibres, i donacions importants. En això continuarem treballant, però jo, en aquest punt de la construcció, i en aquest punt de l'equipament de llibres, vull insistir en això dels ajuntaments.

Al senyor Diputat el satisfà que hi hagi perspectives de coordinació; en aquest sentit, hi són i nosaltres no hem parat, i no pararem fins que això sigui una realitat. Pensem que aquest és un benefici per a tots, però al mateix temps jo ho voldria demanar al mateix senyor Diputat, perquè tenen possibilitats de col·laborar en aquest element de coordinació: hi ha xarxes que depenen, fonamentalment també, al que el senyor Diputat es refereix, tant de la diputació com de l'ajuntament, i joestic convençut que si hi ha una bona disposició per part de les diverses institucions i per part dels diversos grups, dels partits parlamentaris, això podrà ser una realitat en benefici de la lectura, del llibre i, sobretot i especialment, de la nostra cultura.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Tampoc ha esgotat el temps que li corresponia, i amb això donem per acabat el primer punt d'aquest ordre del dia.

Si els sembla, suspenem un moment la sessió.

(La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i tres minuts i es reprèn a un quart d'onze i vuit minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Com he dit abans, demano a la Comissió la possibilitat d'alterar l'ordre del dia i passar el punt número 6 al punt número 2, havent-hi com hi ha el ponent.

El Sr. CASANOVAS: Jo li demanaria que no alterés l'ordre del dia perquè precisament hi ha convocada —evidentment, a vostè això no l'interessa— una altra comissió que jo, precisament, davant aquest ordre del dia, he promès que d'aquí a un quart hi fóra. Jo, si fos possible, demanaria no alterar l'ordre del dia, continuar amb la número 2.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Podria fer-se...

El Sr. CASANOVAS: La tercera, canviar-ne només una.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Fer-ho el tercer en lloc del segon.

El Sr. PRESIDENT: Bé, li va bé, això, també, fer-ho a tercer en lloc de segon?

El Sr. CASANOVAS: Si no hi ha cap altra possibilitat, sí, però jo, quan... Miri, aquesta Comissió, jo, quan...

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí, no, escolti, intentem compaginar les necessitats de tothom. Si a vostè li sembla que amb això...

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, és que en aquest número 2, nosaltres hi tenim una esmena, i cal que siguem aquí.

El Sr. PRESIDENT: Per això, per això! Fem la número 2.

El Sr. CASANOVAS: Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: I, després de la número 2, tornarem a plantejar la qüestió, i ja està.

(Pausa.)

El Sr. CASANOVAS: L'hi agraeixo, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Plantegem-ho ara. És a dir, canviarem i el punt número 6 anirà en el número 3.

El Sr. CASANOVAS: Molt bé, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: I gràcies també a la seva ajuda, per fer-ho. Doncs, va, substanciem ara el punt número 2, debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el manteniment, la valoració i la difusió del fet casteller, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, em sembla que no em toca a mi defensar això, sinó a una altra persona. Nosaltres hi tenim esmenes!

El Sr. PRESIDENT: Perdoni, però estic molt retardat, jo. *(Rialles.)*

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya actualment està representada per Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, molt bé, pot fer ús de la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Les meves excuses polítiques.

Proposició no de Llei sobre el Manteniment, la Valoració i la Difusió del Fet Casteller

El Sr. CAROD-ROVIRA: Políticofilològiques, més aviat.

Esquerra Republicana de Catalunya va presentar, ara farà dos mesos, una proposició no de llei sobre el manteniment, la valoració i la difusió del fet casteller. El fet casteller compta amb una llarga i antiga i arrelada tradició a Catalunya, i també amb un suport social molt destacat. Naturalment, suport social en aquelles comarques com el Camp de Tarragona, o aquelles regions com el Camp de Tarragona i el Penedès, on va néixer aquest fet casteller, on té la seva afecció més generalitzada i des d'on s'ha anat expandint cap a altres territoris més al nord, que avui també presten el seu suport a aquesta manifestació de caràcter cultural i participatiu.

El fet casteller és un exemple d'una obra col·lectiva per damunt de tota mena de diferències entre les persones integrants de les colles castelleres, que pertanyen a estaments socials, ideològics, religiosos i econòmics diversos, però, així mateix, aquests darrers anys el fet casteller ha estat en les comarques esmentades un dels elements importants d'integració a la societat i a la cultura catalana per a moltes persones de procedència lingüística i cultural no catalana, fins al punt que avui bona part de les colles castelleres difícilment podrien coronar les seves exhibicions pel que fa referència a la part superior del castell, al pom de dalt, si no fos precisament per aquesta presència d'infants procedents de famílies no catalanoparlants. Aquesta és una activitat que probablement és una de les poques activitats humanes que només pot ser acabada per la destresa de la gent més petita, bastida, però, aquesta destresa, amb l'esforç de tots plegats.

El fet casteller representa, al nostre entendre, una concepció plural i participativa de les manifestacions culturals i folklòriques, i és el resultat, doncs, de l'esperit creatiu que el nostre poble ha estat capaç d'anar desenvolupant al llarg dels anys.

En conseqüència amb tot el que hem dit fins ara, de manera congruent amb el que hem dit fins ara, l'esperit de la Proposició

no de Llei afecta camps diversos. Per una banda, el reconeixement del fet casteller, que ens agradaria que fes aquest Parlament de Catalunya, com un dels valors, com un dels elements més destacats de la cultura nacional popular catalana i ens agradaria també que es valoressin de manera positiva aquestes manifestacions castelleres per tot el que tenen d'esforç creatiu, de potenciació de la participació i d'estímul a una concepció col·lectiva de l'obra cultural.

En segon lloc, el text de la nostra Proposició no de Llei es desenvolupa en la línia d'instar el Govern a establir mesures de suport al manteniment, la valoració i la difusió del fet casteller, entenent que aquestes mesures de suport haurien d'anar en dues direccions perfectament definides: d'una banda, assegurar-ne la cobertura informativa adequada als mitjans públics àudio-visuals, que siguin de l'àmbit, òbviament, i de la competència del Govern autònom, i en aquest sentit bé caldria perdre tot un seguit de complexos d'inferioritat cultural, que fan que en ocasions es passi per davant veritables nyaps infraculturals d'altres territoris d'arreu d'Europa i del món i, en cavi, se silenciï i s'obviï una manifestació d'aquestes característiques.

I, en segon lloc, que, més enllà d'ajuts puntuals com sabem que s'han fet, es pogués establir una consignació pressupostària regular i justa, suficient com perquè l'objectiu de la Proposició no de Llei —el manteniment, la valoració i la difusió del fet casteller— quedés ja de manera definitiva assegurat, si més no, per les institucions. És amb aquest ànim i és amb aquest esperit que presentem aquesta Proposició no de Llei, segurs de poder comptar amb el vot favorable de tots els grups de la Cambra, i entre altres coses convençuts com estem que una decisió d'aquest Parlament amb caràcter positiu cap a unes comarques del nostre país que s'han caracteritzat darrerament per la seva sensibilitat, ben evident, cap a totes les mesures que venien per part del Govern autònom i de les institucions autonòmiques —mesures no sempre rebudes amb una dosi considerable d'entusiasme—, en aquest cas estem convençuts que el vot favorable dels grups de la Cambra pot comportar, en certa forma, una reparació a altres greuges de caràcter històric cap a aquestes mateixes comarques.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei dos grups, el Grup Socialista i el Grup Mixt. Per defensar les del Grup Mixt, el senyor Marçal Casanovas té dues esmenes. Les vol defensar totes dues alhora?

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Bé, la primera esmena és molt menor, però creiem que valia la pena de remarcar que aquest fet casteller és una cosa singular i especial, que això no es produeix normalment en cap altra contrada, almenys en les cultures que ens envolten i, per tant, fer remarcar aquesta singularitat posant-hi una nota que ho digui: «El Parlament de Catalunya reconeix el fet casteller com un dels elements més destacats per la seva singularitat» —precisament— «de la cultura nacional». No crec que valgui la pena perdre més temps en la defensa d'aquesta esmena, que crec que per ella sola s'explica.

Quant a la segona esmena, d'afegir un nou punt demanant a la Generalitat que potenciï els concursos castellers de les festes populars «d'arreu de Catalunya», aquesta ja ens sembla una esmena de més entitat perquè, com recordaran ses senyories, fa

uns anys —encara no fa cent anys—, la sardana no era pràcticament coneguda a tot Catalunya. La sardana era una dansa empordanesa, limitada al nord de Catalunya, i actualment, per qüestions de difusió, s'ha estès a tot Catalunya i s'ha considerat la dansa nacional de Catalunya actualment.

Com que ara el senyor Carod-Rovira parlava també de potenciar la cultura nacional de Catalunya, el que voldríem és que aquest fet casteller, molt concretat en un cert temps, ara potser s'ha difós una mica més, però molt concretat en un cert temps, en unes àrees molt determinades de la nostra geografia, voldríem que aquest fet singular passés a incrementar la cultura popular de Catalunya en tota la seva extensió, tal com va succeir amb la sardana. Creiem que una de les mesures que es podrien fer per potenciar la formació de castells, diferents agrupacions de castellers, arreu de Catalunya, fóra el foment per part de la Generalitat dels concursos castellers. Tots sabem que l'estimulació d'aixecar aquestes torres parteix des del seu inici d'un estímul de veure qui farà més que l'altre. Per tant, nosaltres demanàvem que «es potenciés», ho fèiem en subjuntiu, nosaltres, com un desig. Veiem que aquí, en la proposta de correcció lingüística, ens ho posen en un infinitiu. Bé, nosaltres no hi tenim res a dir, sempre que aquest infinitiu no sigui motiu per votar en contra d'aquest desig. Si això hagués de representar algun inconvenient, nosaltres mantindríem, evidentment, el «potenciï», en lloc del «potenciar». Ara, si això no ha de ser cap inconvenient que es pugui votar positivament la nostra proposta d'esmena, doncs, acceptarem la forma «potenciar».

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Marçal Casanovas. Ara, pel Grup Socialista, el senyor Cadevall pot defensar la seva esmena.

El Sr. CADEVALL: Gràcies. Senyores i senyors diputats, la nostra és una esmena purament lingüística, per tant, jo faria constar que el seu únic valor és que quedi totalment patent que estem absolutament d'acord amb el contingut de la Proposició no de Llei presentada, perquè hem de destacar la importància del fet casteller com a manifestació d'equilibri, de força, del seny català, i que, amb la col·laboració de tots, es poden fer grans coses, fins i tot desafiar gairebé les lleis de la natura.

Un dels fets més importants de la nostra cultura popular és el fet casteller. És un fet arrelat en la tradició, profundament viscut. Jo recordo, per exemple, amb emoció, el castell aixecat en l'enterrament de l'enyorat Pep Jai, que havia estat Diputat al Parlament de Madrid i que tant havia participat en el moviment casteller. Però voldria fer constar que és també, a part de tradicional, un fet viu avui dia, no només en les places castelleres tradicionals, sinó que, com s'ha fet constar abans —el senyor Carod-Rovira s'hi ha estès—, hi ha noves colles castelleres; jo, per exemple, sóc de Terrassa, on els darrers anys s'ha convertit en una plaça castellera important.

Per tant, estem totalment d'acord a donar suport al fet casteller, en la seva difusió; abans he fet constar aquest fet de Terrassa, on, per exemple, ja estem acostumats que en les nostres festes vinguin les millors colles castelleres, però jo diria que encara fins i tot ens falta molt a tots els ciutadans, en aquests llocs, perquè coneguin i comprenguin el fet casteller com ho fan a les comarques on hi ha una tradició més arrelada. Doncs, si en els llocs, podríem dir, on tenim ara aquest fet viu encara

tots els ciutadans no ho comprenen, molt més necessari és donar-lo a conèixer als altres ciutadans de poblacions de Catalunya.

Per tant, i per acabar, manifestar el nostre total suport a aquesta Proposició no de Llei pel fet que el Parlament reconegui la importància del fet casteller, i instar el Consell Executiu a donar mesures de suport, a donar un tractament informatiu adequat als mitjans públics, i una consignació pressupostària regular i justa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Ara poden posicionar-se els diferents grups de la Cambra. L'Agrupació parlamentària del CDS no és present a la sala; el Grup Popular tampoc; Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera pot...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President, per anunciar el nostre vot favorable a la Proposició no de Llei, tant si són acceptades, com si no, les esmenes; ens agradaria que fossin acceptades, de passada.

Ja s'ha dit prou coses sobre la importància i singularitat del fet casteller. En tot cas, aquest Diputat és coautor d'un llibre que acaba d'aparèixer, dels castellers de Barcelona, que explica com —justament de comarques on el fet casteller és habitual— hi va haver un dia que van començar a fer castells a Barcelona i ara fa vint-i-cinc anys que hi ha una colla de castellers a Barcelona. En tot cas, en regalaré un exemplar al Diputat proposant i als dos Diputats que han presentat esmenes al text.

L'únic punt que em preocupa és aquest punt número 2, perquè, segons com els mitjans de comunicació públics s'interessin pel fet casteller, no sé si això és un risc del Diputat proposant, però suposo que ell ja ha calculat el risc d'aquesta atenció preferent, i si la sotmet a votació, nosaltres, amb una restricció mental, però hi votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. Ja sap que sempre som receptors de les seves coses... Rebrem tot el que vostè vulgui.

Pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Montalat.

El Sr. MONTALAT: Sí, senyor President, gràcies. Bé, d'entrada, jo voldria manifestar, en nom del meu Grup, Convergència i Unió, que si bé valorem positivament l'interès i la preocupació d'Esquerra Republicana de Catalunya en presentar la seva Proposició no de Llei sobre el Manteniment, la Valoració i la Difusió del Fet Casteller, lamentem que el seu text no contempli la cultura popular en la seva totalitat, i es limiti a potenciar, simplement, un sol aspecte de la cultura tradicional, el fet casteller, excloent, ens sembla, i deixant de banda les altres manifestacions de la nostra cultura popular i tradicional.

El nostre Grup, Convergència i Unió, considera que l'increment de mesures de suport al manteniment, la valoració i la difusió de la cultura popular ha de tenir un abast molt més ampli i generalitzat. Creiem que ha d'arribar igual, i amb generositat, a cada una de les branques que formen un mateix tronc comú, a tots els àmbits implicats en la gran tasca que els diversos col·lectius tradicionals i culturals de la nostra societat fan pel país.

Per aquesta raó fonamental, el nostre Grup ha presentat en aquest Parlament una nova proposició no de llei alternativa a la proposta que avui ens ocupa, sobre el manteniment, la valoració i la difusió de la cultura popular i tradicional amb motiu del centenari del naixement de Joan Amades.

A la nostra Proposició no de Llei reconeixem la importància i la transcendència que tenen per a la cultura catalana totes les expressions populars i tradicionals, valorem positivament l'esforç creatiu, integrador i vertebrador d'aquestes manifestacions i constatem la gran tasca que fan i han fet en tot moment aquests col·lectius.

Motivats per aquest criteri i amb la ferma voluntat de no deixar ningú de racó, instem a continuar i, si escau, a incrementar les mesures de suport, tot insistint especialment en la cobertura dels mitjans de comunicació àudio-visuals.

Creiem que aquest propòsit i aquesta ferma voluntat s'han posat últimament en relleu amb la creació per la Conselleria de Cultura de la Generalitat de la Comissió Assessora de Cultura Popular, la qual està integrada per persones estretament vinculades amb els sectors esmentats. Entenem que serà una nova eina que ajudarà a potenciar tots els àmbits de la cultura popular, bo i col·laborant en la seva major difusió i divulgació.

Per altra banda, voldríem que quedés clar que, amb la nostra proposta alternativa, no pretenem disminuir la importància que ens mereix el fet casteller, tot al contrari: prova fefaent de la sensibilitat del nostre Govern per aquest col·lectiu és el fet que la Generalitat, durant els tres últims anys, ha esmerçat més de vint-i-cinc milions en ajuts per a infraestructura a les diverses colles de castellers, i tanmateix ha concedit subvencions per a activitats per un import superior als vuit milions de pessetes. Àdhuc enguany la Secretaria de Difusió Cultural ha signat amb la Coordinadora de Colles de Castellers una subvenció anyal de tres milions i mig de pessetes destinades a l'assegurança d'accidents i d'assistència mèdica que cobreix tots els components del món casteller.

Aquesta ha estat, senyores i senyors diputats, la nostra línia d'actuació a favor del fet casteller. Òbviament, molt similar a la que hem desenvolupat també amb els altres col·lectius tradicionals. Coherents amb aquesta política, volem que la nostra ajuda i el nostre suport arribin a tots els sectors igual; no es tracta, doncs, de premiar un sol àmbit de la cultura popular, deixant els altres de racó. Desitgem continuar potenciant tothom de manera solidària, procurant incrementar cada vegada més el nostre suport a tots els àmbits de la cultura popular i tradicional.

Per totes aquestes raons exposades, lamentem no poder votar favorablement el text de la Proposició no de Llei presentada per l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Considerem que la nostra Proposició no de Llei alternativa que hem presentat a aquesta Cambra és molt més justa i respectuosa pel seu abast, que beneficia igual tots els col·lectius de la nostra cultura popular i tradicional.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Montalat.

Ara, el senyor Carod-Rovira... *(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'I. Sr. President.)*

El Sr. CAROD-ROVIRA: Bé, senyor President, les esmenes són tres. Pel que fa referència a l'esmena del Grup Mixt, que ha defensat abans el senyor Marçal Casanovas, la primera de les esmenes —la que fa referència a la seva singularitat—, no hi ha òbviament el més mínim problema ni la més mínima reserva a acceptar-la. Sí que n'hi ha, però, en relació amb la segona de les esmenes presentades pel Grup Mixt, i explicarem per què.

Nosaltres entenem, com entenen les colles castelleres, que probablement l'expressió «concursos», que ha estat la que ha

incorporat el Diputat senyor Casanovas en aquesta esmena a la nostra Proposició no de Llei..., el tema del concurs és un tema francament polèmic en la vintena llarga de colles castelleres que hi ha a Catalunya, fins al punt que, de concurs, només se'n celebra un de sol cada dos anys, precisament a Tarragona, i no totes les colles estan, fins i tot, d'acord amb la celebració d'aquest únic concurs cada dos anys.

Per tant, en aquest cas concret, per coherència no només política, sinó castellera, tenint en compte que si una mesura d'aquestes així s'arribés a aprovar, podria provocar un cert malestar entre les colles castelleres i a mi mateix, com a pare d'un anxaneta i una persona que puja quints, em podria portar veritables problemes, el que proposaríem és una transacció amb l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas, on se substituís —si, òbviament, s'hi avingués— la paraula «concursos» per «actuacions» castelleres, la qual cosa..., en aquest sentit, nosaltres, sí que ens hi avindríem absolutament. Si això no pogués ser així, qui diu «actuacions castelleres» podria dir «exhibicions», la paraula adequada que es fa servir a les colles és «actuacions castelleres». Si això no fos així, em sabia greu de no poder incorporar aquesta esmena.

Pel que fa a l'esmena presentada pel senyor Cadevall, és una esmena que se situa en el terreny dels adjectius de caràcter demostratiu; nosaltres dèiem «aquesta» allà on el senyor Cadevall proposa «aquella». Podríem arribar probablement a una transacció que podria ser «aqueixa», però en tot cas fem nostra l'esmena que proposa el senyor Cadevall, tot i lamentant que el Diputat de la majoria que pertany justament a la població de Valls, zona castellera, avui, curiosament, no podrà assistir a aquesta jornada històrica perquè no el veiem situat entre els membres d'aquesta sala.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. ESCUDÉ: Perdó, senyor President. Si m'ho permet...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. ESCUDÉ: El Reglament permet justificar les accions i els capteniments d'un diputat que no sigui present a la sala.

Jo crec que, amb molt poca cortesia parlamentària, el senyor proposant d'aquesta Proposició no de Llei s'ha permès ironitzar sobre la no-presència d'un company nostre en aquesta sala. Jo voldria que quedés constància que jo, com a portaveu del Grup de Convergència i Unió, determino en cada moment quins són els diputats del nostre Grup que assisteixen a les reunions. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. Bé, aleshores, passem..., ja podem passar a la votació? No? Senyor Marçal Casanovas?

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Sí, jo confesso la meua ignorància sobre el nombre de concursos que hi ha, de castellers, i per facilitar les coses, evidentment, no estava en el nostre ànim que la nostra esmena servís per crear discòrdies entre els castellers, sinó, ans al contrari, per potenciar-ne les exhibicions. Per tant, acceptaríem l'esmena transaccional que ens fa el senyor Carod-Rovira i retirariem la nostra esmena en benefici de la transacció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, doncs, senyor Casanovas. Aleshores, procediríem... I la transacció?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, simplement, seria, si el senyor Casanovas s'hi avé, substituir la paraula «concursos castellers»

per «actuacions castelleres»: «Potenciar...» —«potenciï o potenciar», segons si es va per la via de l'infinitiu o del subjuntiu—, «potenciï les actuacions castelleres» «Actuacions» per «concursos». Aquesta seria, simplement, la...

El Sr. PRESIDENT: I això ho votariem conjuntament en votar el text de la... I quant a l'esmena del senyor Cadevall?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Doncs, quedava «aquella» per «aquesta». És a dir...

El Sr. PRESIDENT: I també incorporat en el...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Efectivament.

El Sr. PRESIDENT: N'ha pres nota, ja? *(Pausa.)* Molt bé. Ara doncs, passarem a la votació, tenint en compte que votarem el text normalitzat i sobretot perquè no representen cap problema els canvis que hi ha.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor de la Proposició no de Llei amb les incorporacions?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 13 vots en contra i 5 vots a favor.

Moltes gràcies.

Passem ara al punt sisè de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Catalanització de les Receptes Oficials per a la Prescripció de Medicaments, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya.

(L'I. Sr. Vice-president substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT: Té la paraula per presentar-la, per Convergència i Unió...

El Sr. COLOMINES: No!

El Sr. VICE-PRESIDENT: Perdonin. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana, el senyor Carod-Rovira.

Proposició no de Llei sobre la Catalanització de les Receptes Oficials per a la Prescripció de Medicaments

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President. Moltes gràcies per l'ús de la paraula, que finalment m'és concedit després —pel que veig avui— d'algunes vacil·lacions d'adscripció política per la Presidència, també variant, d'aquesta Comissió d'avui.

Les receptes oficials de què l'Institut Català de la Salut disposa per als afiliats de la Seguretat Social, com diem nosaltres en el text d'aquesta Proposició no de Llei, per a la prescripció de medicaments a les farmàcies, estan redactats únicament en la llengua que no és, segons l'Estatut, la pròpia de Catalunya.

Es dona el cas, però, que en altres territoris de l'Estat espanyol, amb una llengua pròpia diferent de la que és considerada «llengua pròpia de l'Estat», com per exemple el País Valencià o el País Basc, els serveis de salut corresponents reproduïen les seves receptes en català i basc, respectivament, i també en l'altra llengua oficial en aquests moments en el territori de tot l'Estat.

Nosaltres creiem que, en aplicació concreta de la Moció aprovada recentment per aquest Parlament sobre política lingüística, subsegüent a una interpellació també de la nostra

Agrupació parlamentària, moció on s'instava el Govern a donar un nou impuls i a continuar adoptant mesures concretes per potenciar la normalització lingüística al nostre país, per tal de poder aconseguir d'assegurar l'ús social del català en aquesta època de canvi i de modernització de la nostra societat i d'Europa, fóra adequada la presentació d'una Proposició no de Llei que permetés, precisament, l'objectiu inicial, tot i que ens temem que ens sabria greu que se'ns pogués dir que en aquest cas tampoc no cobrim tot l'espai possible de normalització, ja que ens reduïm tan sols, només, a les receptes oficials.

En definitiva, i acabant, el text de la nostra Proposició no de Llei insta el Govern a procedir, en el temps més breu que això sigui possible, a la catalanització de les receptes oficials per a la prescripció de medicaments per als usuaris de la sanitat a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies. No havent-hi esmenes presentades, ara toca fer un torn de posicionament. Si no hi ha ningú que ho faci per l'Agrupació parlamentària del CDS..., pel Grup Popular, ni del Grup Mixt, tocaria fer el posicionament al Grup d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Estem d'acord amb la proposta, i així sabrem que, quan siguem malalts, serem malalts però més en català. (*Rialles.*) Per tant, tot va a favor de la salut.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Molt bé. Pel Grup Socialista, té la paraula el senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, per anunciar també molt breument que el Grup Socialista votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei, i espera que sigui votada per unanimitat, com tots els temes que fan referència a la normalització lingüística.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: I, finalment, per Convergència i Unió, té la paraula el senyor Joan Colomines.

El Sr. COLOMINES: Moltes gràcies, senyor President. Bé, el nostre Grup no ha presentat esmenes, ha estat voluntat de, criteri del Grup mateix i criteri del Departament no fer-ho, perquè en aquesta qüestió, doncs, sempre estem oberts a tota mena de suggeriments.

És evident que la catalanització en l'Institut Català de la Salut i en altres dependències de sanitat ha fet un pas de gegant en tot el que fa referència a tots els sistemes d'informació que té, interiors; hi ha una absoluta catalanització en l'ordre intern administratiu. És cert que persisteixen residus de receptes oficials que estan encara només en llengua castellana. El Departament s'havia resistit fins ara a la utilització del bilingüisme; amb la posada en marxa que es farà no més enllà del gener d'aquest any, el nou Servei Català de la Salut iniciarà un nou sistema d'edició i d'impressió d'aquestes receptes que espero que satisfaci no solament el Grup que ha presentat aquesta proposta —que ens sembla molt benvinguda, i que és bo que parlem d'això—, sinó que tots els grups parlamentaris de la sala i, en primer lloc, naturalment, el Departament i el Grup nostre. Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, suposo que s'accepta la correcció lingüística. Si no es diu el contrari, podem passar a la votació.

Vots a favor d'aquesta Proposició no de Llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada, per tant, per unanimitat.

(*L'I. Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

El Sr. PRESIDENT: Podem passar ara al punt número 3: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Foment de l'Estudi d'Idiomes i el Suport a les Escoles Oficials d'Idiomes, presentada pel Grup Socialista; per presentar-la, el senyor Manuel Nadal.

Proposició no de Llei sobre el Foment de l'Estudi d'Idiomes i el Suport a les Escoles Oficials d'Idiomes

El Sr. MANUEL NADAL: Ja l'any passat el Grup Socialista va presentar una Proposició no de Llei demanant que es dotes-sin pressupostàriament les escoles d'idiomes. Catalunya, el President de la Generalitat i el Govern de Convergència i Unió han fet fortes campanyes per fer que els estudiants de Catalunya, la gent jove de Catalunya —i la gent no tan jove— es dediqui a l'estudi dels idiomes. Això ajuda a relacionar els catalans amb els ciutadans de la resta del món; ajuda també que els catalans ens sentim més europeus, i ens sembla que és una de les accions més importants que ha d'emprendre el Departament d'Ensenyament del Govern de la Generalitat.

Tot i així, les escoles d'idiomes es troben en una situació de mitjans insuficients; moltes d'elles, jo diria que pràcticament la seva totalitat, les de Girona, Tarragona, Lleida i la nova de Barcelona, es troben en locals provisionals que comparteixen amb altres institucions oficials; moltes vegades els comparteixen amb altres centres d'ensenyament públic.

Evidentment, cal iniciar la construcció de les noves escoles d'idiomes en aquestes poblacions que ja he esmentat, i també cal, d'alguna manera, ampliar l'oferta d'escoles d'idiomes a la ciutat de Barcelona o a l'àmbit metropolità del Barcelonès.

Nosaltres demanem, per tant, que el Govern de la Generalitat fomenti l'estudi dels idiomes —cosa que ja fa, però em sembla que cal insistir-hi—; en segon lloc, demanem que es faci un pla d'inversions en aquests centres que nosaltres hem dit, doncs, que s'estan en aquests moments compartint amb altres institucions o amb altres centres d'ensenyament. Cal fer noves escoles, i cal dotar aquestes escoles amb els mitjans suficients.

I, finalment, demanem que aquestes escoles d'idiomes tinguin els recursos pedagògics que requereix una escola d'idiomes: mitjans àudio-visuals, fonamentalment, que són un element imprescindible per a l'ensenyament dels idiomes moderns.

I jo m'atreiria a apuntar aquí que també seria positiu que potser el Departament d'Ensenyament estudiés quin ha de ser el futur destí del Fòrum Vergés, actualment per a la quarta universitat, però que molt aviat, doncs, ja no tindrà aquesta utilitat, i podria ser utilitzat molt adequadament com una escola d'idiomes quan la quarta universitat tingui la seva destinació definitiva.

Per tant, els apuntem aquesta possibilitat, dins aquesta línia d'aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Manuel Nadal. Han presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió, tres es-

menes. Per defensar-les, el senyor Jordi Vila. Em fan adonar que en l'esmena número 1 que ha presentat es parla de «l'estudi de l'idioma». Suposem que això deu ser un error de màquina.

El Sr. VILA: Senyor President, els correctors lingüístics, a més a més, corregeixen els errors de redacció que s'hi han esmunyit.

El Sr. PRESIDENT: Sí, aquest és un perill que sempre tenim, i per això hem de vigilar molt. Molt bé. Doncs, d'acord. Així, això seria «l'estudi dels idiomes».

El Sr. VILA: «L'estudi dels idiomes».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, pot començar la seva defensa.

El Sr. VILA: Bé, moltes gràcies, senyor President. Les esmenes que el nostre Grup ha presentat, en certa manera, són unes esmenes clàssiques, podríem dir-ne, perquè ara mateix, no fa gaire, ha sortit que moltes vegades, doncs, s'insta el Govern de la Generalitat a fer allò que ja està fent. Vull dir que nosaltres, evidentment, sempre creiem que aquelles coses que es fan en benefici del país són poc, són..., sempre és insuficient, sempre s'ha de fer més, però donar la sensació que es parteix de zero, que no s'està fent res, doncs, home, si la situació fos a la inversa, doncs, vostès també farien el mateix, o sigui...

Llavors, aquestes esmenes són aquestes, senzillament, a base d'allà on es diu: «iniciar», doncs dir nosaltres: «continuar»; allà on es diu: «impulsar», dir: «aprofundir», etcètera. Són una mica esmenes en aquest sentit. Per tant, no afecten substancialment el fons de la qüestió, i ens sembla que el Grup Socialista no tindrà cap inconvenient a poder-les acceptar.

Les raons són les següents. Vostè mateix ho ha dit, senyor Nadal: pel que fa al foment, vostè mateix ho ha dit, el Govern de la Generalitat fomenta l'estudi de llengües estrangeres, i és cert, no tan sols des del Departament d'Ensenyament sinó, fins i tot, amb una sèrie de campanyes àudio-visuals, el sistema dual de televisió, per exemple, doncs, és un impuls a l'estudi dels idiomes... El Departament de Joventut fa unes estades d'immersió lingüística a l'estiu, que l'any passat van tenir 1.200 places i aquest any en tenen 1.400, immersió lingüística en un idioma, estades de vint dies en diferents residències de la Direcció General de la Joventut... O sigui que, en aquest sentit, nosaltres només proposem que allà on es diu «fomentar l'estudi» es digui senzillament: «aprofundir en el foment de l'estudi». Em sembla que en això podem estar perfectament d'acord.

Per altra banda, també..., en fi, és un clar exemple d'això, d'aquest aprofundiment, doncs, la recent creació de l'Escola Oficial de Barcelona-2, que s'ha posat en funcionament enguany, i amb una matrícula de 437 alumnes d'anglès als nivells A i B i amb una plantilla de cinc professors.

D'altra banda, també es continua fomentant l'estudi dels idiomes per mitjà dels certificats europeus de la International Certificate Conference, per als quals la matrícula ha augmentat notablement els darrers anys.

Pel que fa al segon punt, nosaltres estem d'acord que s'han d'incrementar les inversions. El que no ens sembla necessari és fer un pla específic perquè les inversions, doncs, s'estan fent i a més a més ja estan programades. Per exemple, el Departament d'Ensenyament té previstes les següents inversions en escoles oficials d'idiomes, que s'aniran realitzant a mesura que es disposi d'edificis o solars adequats. Dotar d'edifici propi la segona Escola d'Idiomes de Barcelona, provisionalment ubicada a

l'Institut de Batxillerat Salvat-Papasseit. Construir tres nous centres a Girona, Tarragona i Lleida, amb una capacitat per a 3.000 alumnes cadascun. En el cas de Girona, l'Ajuntament ja ha iniciat els tràmits per a la cessió del solar. Ubicar una escola per a 2.000 alumnes a l'edifici del Centre Públic Sant Bernat, de Sabadell.

I, pel que fa al tercer punt, «dotar les escoles oficials d'idiomes de tots els recursos pedagògics que exigeix la didàctica actual», és una altra qüestió que també s'està fent. Nosaltres estem totalment d'acord que això s'incrementi, això es continuï fent i, sobretot, no es disminueixi. Per tant, també acceptem aquest punt, però amb aquesta petita modificació.

En aquest sentit li he de comunicar que les plantilles de professors de les escoles oficials d'idiomes de Girona i de Barcelona s'han incrementat extraordinàriament per poder dedicar una part del professorat a treballar durant tot el curs per a la posada en marxa, a Barcelona i a Girona, de dos centres d'autoaprenentatge modèlics i capdavanters a nivell estatal quant a la seva concepció i avenç pedagògic.

Properament es publicaran les ordres de convocatòria de concurs públic per a la concessió de places per realitzar activitats de perfeccionament en llengües estrangeres. En total es convoquen 157 places per a professors d'ensenyament secundari, i 337 per a professors d'EGB. Per primera vegada aquests cursos podran tenir lloc en les escoles oficials d'idiomes.

D'altra banda, s'està estudiant la possibilitat d'augmentar la plantilla a les escoles oficials d'idiomes per tal que el professorat d'aquestes col·labori en tasques de formació del professorat en el marc del Pla de Formació Permanent del Departament d'Ensenyament.

Per totes aquestes raons, si el Grup Socialista accepta les esmenes, amb molt de gust —no cal dir-ho— nosaltres hi votarem a favor i, en tot cas, hauríem de...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Jordi Vila. Ara poden dir la seva posició l'Agrupació parlamentària del CDS..., no hi és; Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, que és el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President, ha encertat plenament el seu vaticini i àdhuc diagnòstic.

Unes paraules breus per fer costat a aquesta Proposició no de Llei que ve del Grup parlamentari Socialista i, per tant, anunciar la nostra votació favorable.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El Grup Popular no és present a la sala..., el Grup Mixt no és present a la sala..., pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc, per agrair al proponent la sensibilitat pel tema, que és un tema important.

El segon punt, i ja comentant les tres lletres de què consta la Proposició no de Llei, la lletra a)..., és bo que el Parlament reconegui que l'estudi d'idiomes, ara, en aquests moments es converteix en un element fonamental fins i tot de reciclatge laboral. És un element de formació permanent, i com a element de formació permanent, les necessitats d'adquisició de noves habilitats lingüístiques i de comprensió de més idiomes és una necessitat urgent, i no solament, com algú pugui creure, entre àrees de titulats superiors, sinó per a moltes feines no tant quali-

ficades però que, en canvi, requereixen ja en aquests moments el coneixement oral i escrit de més d'un idioma.

Absolutament d'acord, també, que per a això s'han d'incrementar les inversions en edificis i equipaments. Vull dir, de tota manera, i no és per localisme, aquí, indico que es tracta d'incrementar un doble tipus d'edifici, un tipus d'edifici més central. Llavors, no entrem en l'explicació de desig sobre el futur del Fòrum Vergés quan encara té un futur immediat i, ves a saber, les coses provisionals de vegades duren molts anys, però sí que em sembla molt bé que hi hagi un edifici central, i que n'hi hagi fins i tot als grans centres universitaris o prop dels grans centres universitaris de Catalunya, però en aquest cas concret sí que em penso que s'ha, també, d'estudiar la descentralització en unitats més petites, àrees especials, i per dir un exemple que em penso que conec, és important, per exemple, que en aquests moments el mercat de treball del Baix Llobregat exigeix que molta gent aprengui alemany, i molta gent que són delineants, tècnics sense més estudis, de vegades, que Formació Professional de primer grau, i allà, per exemple, en aquests moments, un centre d'aprenentatge d'alemany seria un centre important. Amb la reunificació alemanya sembla que encara s'incrementaran més aquests desigs. (*Remor de veus.*) No ho sé, depèn; com a mínim hi haurà un nou tipus de mercat.

Bé, i finalment, nosaltres voldríem posicionar-nos sobre el punt c), per indicar que estem d'acord amb el text que proposa el senyor Nadal, del Grup Socialista, però que ens fa una certa recança si accepta l'esmena de Convergència i Unió; acceptaríem votar a favor amb l'acceptació de les esmenes als altres punts, perquè no crec que es pugui parlar d'una dotació actual, ja, de recursos pedagògics que exigeix la didàctica actual. En aquest cas, per experiència personal, en diferents llocs d'Europa he pogut veure escoles d'idiomes, i crec que els recursos pedagògics de la didàctica actual són d'una mitjana diametralment superior als que hi ha aquí. Per tant, aprovar una proposició que digui: «continuar dotant les escoles oficials d'idiomes de tots els recursos que exigeix la didàctica actual», que pressuposa que ara ja s'està fent, en tot cas demanaríem votació separada d'aquest punt, si no és que s'arriba a una transacció que pogués dir: «continuar incrementant les dotacions» o alguna cosa així, però ens sembla que el que no podem fer és votar contra les evidències.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara, el Grup Socialista, el senyor Nadal, pot dir la seva posició sobre...

El Sr. MANUEL NADAL: Sí. Bé, el Grup Socialista —i aquesta és una de les virtuts del debat parlamentari— accepta les esmenes del Grup de Convergència i Unió al seu punt primer i al seu punt segon, en el sentit que, bé, són esmenes clàssiques de Convergència i Unió, en el sentit que ja es fan coses, és a dir que no es comença de zero, però s'ha d'incrementar el que ja es fa; això és positiu...

A mi em sembla que és molt important el canvi de verb o el verb utilitzat en el segon punt, el d'«incrementar» les inversions; és un compromís, incrementar les inversions. Però en el tercer punt, doncs, fruit del debat parlamentari, el Grup Socialista creu —potser estava disposat a acceptar l'esmena inicialment— que les paraules utilitzades pel Diputat d'Iniciativa per Catalunya són correctes. A més, aquest Diputat que parla és

alumne d'escoles d'idiomes —d'escoles d'idiomes oficials—, i, per tant, coneix la situació de recursos, i crec que una posició intermèdia d'una transaccional en el sentit que deia el Diputat Ignasi Riera, de dir: «continuar incrementant» o «continuar millorant» la dotació de les escoles oficials d'idiomes seria factible. És a dir, a mi m'agradaria suspendre mig minut i fer aquesta transacció; és a dir: «continuar millorant la dotació», que ja és reconèixer que es fa, però dir «una miqueta més», i així estaríem tots contents.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Nadal, estic d'acord que es trobi una fórmula de transacció, no?, perquè no hi ha possibilitat... En tot cas, faríem una esmena tècnica, que de vegades ja ho hem resolt així, eh? Llavors, si els sembla... (*Remor de veus.*)

Suspenem un moment la sessió, eh?

El Sr. VILA: Senyor President, és que em sembla que no caldria suspendre, perquè el nostre Grup acceptaria aquesta transacció: «continuar dotant i millorant», eh?

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, de tota manera, ara improvisem el sentit del que aquí es demana i que tots entenem; després, la correcció lingüística ho adequarà, perquè tal com es formula no és correcte, però ja no és aquest el cas, eh?

Per tant, ha pres nota, la senyora lletrada? (*Pausa.*) Que ho digui el senyor Jordi Vila. Faci la proposta.

El Sr. VILA: El punt c): «Continuar dotant i millorant...» No, no quedaria bé, això. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Em permet, em permet, si us plau?

El Sr. VILA: No, «continuar dotant les escoles oficials d'idiomes... i millorant...» No..., «i millorant els recursos pedagògics...»

El Sr. PRESIDENT: Perdoni'm, el que ha de millorar són els recursos pedagògics, no l'escola.

El Sr. VILA: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Eh? Per tant, «continuar dotant les escoles...»

El Sr. VILA: «...oficials d'idiomes i millorant els recursos pedagògics de les escoles oficials d'idiomes que exigeix la didàctica actual».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Podem passar, doncs, a la votació. Tinguin en compte que votarem també el text que ha estat corregit; tampoc penso que no hi ha..., fora d'allò que hem dit abans, que en aquest cas ho millora..., i a més a més votarem el text original dels socialistes amb la incorporació de tot el que representa el...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Em penso, President, que és que toca..., és tota l'esmena convergent el que es vota ja, perquè substitueix el text.

El Sr. PRESIDENT: Bé, si vostès volen que ho diguem així, diguem-ho així, però jo ho deia com a deferència al Grup Socialista, que no li canviem la seva esmena; en el fons, és el seu text, però hi ha unes modificacions que les introduïm allí. Diguin-ho com vulguin. M'entén?

El Sr. RIERA I GASSIOT: President, pel que fa a la correcció lingüística, és que una vegada més la correcció lingüística, en la línia 20, per entendre'ns, o 21..., és clar, se substitueix «que puguin desenvolupar sense dificultats les seves activitats» per «desenvolupar sense dificultats llurs activitats». Jo recordo que Salvador Espriu, abans d'editar la seva obra completa de poesia i de prosa, va suprimir tots els «llurs» de l'obra, dient

que eren fórmules anacròniques innecessàries, etcètera. Jo crec que..., no acabo d'entendre que, si és absolutament correcte «desenvolupar sense dificultats les seves activitats», hagi de ser corregit. Votarem igualment, eh?, això no serà un impediment de votació, però és només perquè, per fidelitat a Salvador Espriu, ens sembla que l'estem ofenent en cada sessió.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ignasi Riera, vostè sap, segurament més que ningú aquí —no, més que ningú, no, però potser com ningú— que aquest és un tema i una polèmica molt viva, i que el senyor Espriu ho deia així, però el senyor Fabra ho deia d'una altra manera, i llavors no podem prendre partit.

Per tant, en fi..., si vol, el que li han esmenat el text, després, discutir-ho amb la correcció lingüística, jo ara, en aquest moment, de veritat que no em veig amb cor de corregir el text, però després es podria fer, i si s'ha de canviar, doncs, es canvia, eh?

Passem a la votació, doncs?

Les senyors i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text tal com ha quedat, que aixequin el braç.

Els qui estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem al quart punt de l'ordre del dia, debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Funcionament d'un nou Institut de BUP a la Quarta Zona de Girona el Curs 1990-1991, presentada per l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social.

En aquest moment no hi són presents. Si vostès m'ho permeten, mantindrem la Proposició no de Llei fins al final de la sessió, per si arriben, i, en tot cas, llavors, si no arriben, decaurà.

Passem ara al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Sol·licitud de la FORTA com a Membre Actiu de la UER, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per presentar-la, el senyor Castellnou.

Proposició no de Llei sobre la Sol·licitud de la FORTA com a Membre Actiu de la UER

El Sr. CASTELLNOU: Gràcies, senyor President. Bé, el nostre Grup presenta aquesta Proposició no de Llei, que pretén donar suport a la sol·licitud de la Federació d'Organismes de Ràdio i Televisió Autònoms, d'ingressar com a membre actiu de la Unió Europea de Radiodifusió sobre la doble base, en primer lloc, a partir d'un estricte sentit comú, en el sentit que la FORTA abasta tant televisions com ràdios públiques, i, en conseqüència, emissores i cadenes d'emissores que estan fent un servei informatiu públic exactament igual que la Ràdio-televisió Espanyola. I és lògic, doncs, que aquestes emissores, que la FORTA consideri que ha de tenir igualtat de condicions en les seves funcions de servei públic, i dintre d'aquesta igualtat de condicions hi ha clarament la de rebre lliurement informació, que considerem, el nostre Grup, que això és un dret inalienable d'aquestes emissores.

Per altra banda, voldria fer notar que hi ha alguns precedents, dintre de la UER, d'emissores i de cadenes no públiques, no estatals o no de governs centrals, com passa a Alemanya, com també n'hi ha a França i fins i tot de privades, com és, aquí a Espanya, el cas de la SER.

Hi ha un altre punt, que ens sembla important també, que és que aquesta Proposició i la sol·licitud que avala aquesta Proposició són coherents amb el que nosaltres diem «respecte al desplegament i de potenciació de l'Estat de les autonomies», no sols perquè no hi ha cap norma legal que s'hi oposi, sinó perquè —com acabo de dir— constitueix un dret inalienable de totes —ho repeteixo, de totes— les televisions públiques que han d'actuar en igualtat de condicions, i perquè, a més a més, la FORTA en aquests moments té una cobertura, dins el territori estatal, pràcticament total, i, en qualsevol cas, molt superior al que havia tingut la Televisió Espanyola al seu moment, quan va ingressar dintre de la UER.

Per tant, entenem que, per sentit comú, i també com a potenciació i assegurament de l'Estat de les autonomies, la sol·licitud és molt coherent, és molt necessària, i aquesta proposició d'eleva-la, entenem que pot merèixer plenament la confiança de la Comissió, i, sobretot, esperem que a l'assemblea de la UER, que se celebra —si no ho recordo malament— avui i demà a París, doni finalment llum verda a l'entrada de la FORTA, i per tant, de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió dintre de la Unió Europea de Radiodifusió.

I per aquests motius, senyor President, presentem aquesta Proposició, esperant la confiança i la votació favorable de tots els grups.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Castellnou.

No havent-hi esmenes, poden dir la seva posició els Grups. El CDS no és a la sala. L'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya? Continua essent el senyor Carod-Rovira?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President, i en principi fins al final de la legislatura, si el temps ho permet i l'autoritat no ho impedeix.

Comentàvem ara, amb el representant, portaveu en aquest tema del Grup de la majoria, que probablement hi deu haver un error conceptual en la redacció d'aquesta Proposició no de Llei. Allà, en les ratlles quarta i cinquena, allà on diu que «la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió» s'interpreta, segons aquest text, que ja forma part de la Unió Europea de Radiodifusió. I, en tot cas, sí que demanàvem de conèixer si és que això ja és cert, perquè, en cas contrari, probablement no tindria gaire sentit que ens manifestéssim sobre una cosa que ja és existent.

El Sr. CASTELLNOU: Senyor President, si em permet, sobre el que acaba de dir el senyor Carod-Rovira, voldria fer un petit aclariment, i és que en el text redactat de correcció pels serveis lingüístics del Parlament ja hi ha la correcció, diguem-ne, sintàctica que aclareix el que acaba de demanar el senyor Carod-Rovira, en el sentit que la Corporació no és membre de la UER, sinó que és membre de la FORTA, eh?

Per tant, en aquest sentit..., si fos a l'inrevés, no caldria ni aquesta Proposició ni altres intervencions que hi ha hagut en el Parlament, en la Comissió de Control de Televisió.

El Sr. PRESIDENT: Senyor...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Molt bé. Senyor President, ateses les darreres explicacions, no cal dir que nosaltres farem costat a una proposició no de llei d'aquestes característiques, tot i que en la redacció aquella, errònia, inicial, hauríem pogut caure en la temptació de fer alguna reflexió en veu alta com la que en ocasions es fa en aquest Parlament, quan s'entén que alguna de

les propostes que particularment els diputats de l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana presentem a debat i a posterior derrota en el moment de la votació, en el sentit que algunes d'aquestes propostes sobrepassen el marc estricte del Parlament de Catalunya.

És clar, en aquella redacció inicial semblava com si ens poguéssim immiscir en el que podrien ser les possibilitats de competències d'altres territoris en el seu propi àmbit, i podria semblar que aquest Parlament prenia posició sobre el que..., en fi, podrien ser, per una banda, doncs, les mateixes competències d'altres canals autonòmics, com el Canal Sur; podria fer pensar a algú en una certa capacitat de desenvolupar la voluntat de sobirania, ja que aquesta no és desenvolupada a l'interior del país, potser d'anar-la a desenvolupar a Andalusia o a altres territoris de l'Estat. Com que sembla que això la correcció sintàctica ja ha deixat clar que no és així, nosaltres hi votarem favorablement, desitjant tota la força a aquesta FORTA, particularment a la FORTA que ens és més propera, que és la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup Popular..., no hi és; el Grup Mixt tampoc. Per Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Per anunciar el nostre vot favorable, i per dir que quan vam comentar amb els nostres companys, diputats al Parlament de Madrid, aquesta Proposició no de Llei, ens van fins i tot lliurar els papers de les actes de la sessió en què es demostrava que aquest punt, ja també en aquest mateix esperit, pel que fa a l'esperit i pel que fa a la lletra, ja havia estat defensat també per Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya al Parlament de Madrid, i que, per tant, per coherència votarem a favor, i que ens alegra molt de coincidir en aquest punt.

També, sense voler entrar en el tema i, evidentment, no en el tema gramatical, sí que en aquest cas ens ha sorprès que la correcció sigui molt més que lingüística, perquè hi ha fins i tot ordenació de punts... Ho repeteixo: si el proponent l'accepta, nosaltres també, i molt més, perquè ens sembla molt més aclaridora, però realment la diferència d'un text i de l'altre són notables en aquest cas.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, pel Grup Socialista, el senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, bé, per anunciar, en nom del Grup Socialista, que votarem favorablement els punts 1 i 2, en la redacció, diguem-ne, resultant de les correccions lingüístiques; coneixedors, a més, que aquesta petició està a punt de ser realitat, doncs, en aquestes sessions que té la UER aquest cap de setmana, i que, per tant, aquesta Proposició no de Llei que sotmetem a votació avui, d'alguna manera, bé, és important que el Parlament es pronunciï sobre aquest tema, però d'alguna manera ve a parlar d'un tema que està pràcticament resolt.

Quant als punts 3 i 4, a mi m'agradaria, si fos possible, de la mateixa manera que s'ha entrat una esmena de correcció lingüística que és una correcció, diríem, important del text, si fos possible, s'expliqués a aquest Diputat quins són els precedents que hi ha respecte a altres proposicions no de llei que insten el Govern de l'Estat, perquè em penso que no és tradició d'aquest

Parlament d'instar el Govern de l'Estat, a través de resolucions d'aquest Parlament. Normalment, si de cas, el que fem és instar el Govern de la Generalitat perquè actuï davant del Govern de l'Estat per fer determinades qüestions, i això és el que tradicionalment hem fet; per tant, jo diria que, de la mateixa manera que s'ha fet la correcció lingüística, que no era lingüística en aquest cas, si es fa aquesta correcció que jo demano, que és la que tradicionalment hem fet en aquest Parlament, nosaltres també votariem favorablement els punts 3 i 4, és a dir: «instar el Govern de la Generalitat perquè actuï davant del Govern de l'Estat per tal...»; jo demanaria això perquè em sembla que és el que sempre hem fet.

El Sr. PRESIDENT: Sí, moltes gràcies, senyor Manuel Nadal. Efectivament, no és tradició, i no sé si no només no és tradició, sinó si hi ha algun impediment que es pugui directament instar... Per tant, en tot cas, això, jo, com a diputat, des de l'any 80, no recordo que mai s'hagi fet una cosa d'aquestes. En tot cas, si algú ho pot aclarir... (*Remor de veus.*) No hi ha cap problema.

Bé, aleshores, doncs, en tot cas, si hi hagués algun problema la Mesa ja ho aturarà, i per tant, nosaltres limitem-nos ara a moure'ns dintre el terreny que hi ha en el text.

Jo estic d'acord amb el que ha dit el senyor Ignasi Riera referent sobretot al primer punt, que ha dit ell, i suposo —suposo—, i el senyor Castellnou, això, ens ho podrà aclarir, que aquí hi devia haver una consulta per interpretar ben bé aquest primer punt, i si hi va haver aquesta consulta, doncs, aleshores ja no és només a criteri de l'equip de normalització, sinó que era un altre: el criteri, doncs, és el del Grup parlamentari en aquest sentit.

Votem-ho tal com està; en tot cas, si hi ha algun problema, la Mesa decidirà, la senyora lletrada se'n preocuparà, i farem les correccions pertinents que s'assemblin, doncs, vaja, que s'ajustin a la voluntat del que diu aquesta Cambra.

Les senyores i senyors diputats que estiguin...

El Sr. MANUEL NADAL: No; llavors, votació separada dels punts 3 i 4, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: Votació separada dels punts 3 i 4. Molt bé. Llavors, votem els punts 1 i 2 conjuntament.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquests punts?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquests dos punts han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

Els punts 3 i 4, els podem votar junts? (*Pausa.*) Votem junts els punts 3 i 4.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb els punts 3 i 4?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquests punts 3 i 4 han estat aprovats per 15 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Podem passar ara al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la LOGSE al Sistema Educatiu de Catalunya, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya.

No té cap esmena, i per presentar-la, el senyor Carod-Rovira.

**Proposició no de Llei sobre
l'Aplicació de la LOGSE al
Sistema Educatiu de Catalunya**

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President, moltes gràcies.

Aquesta Proposició no de Llei que presenta l'Agrupació parlamentària Esquerra Republicana de Catalunya fa referència a l'aplicació de la LOGSE al sistema escolar català, una referència que neix, en tot cas, per una banda, de la notable tradició pedagògica al nostre país que ha existit i existeix al nostre país; una tradició que ha tingut, en determinats moments de la història, dimensió institucional, en d'altres ha partit de la mateixa societat civil, tenint davant seu o en contra aquesta mateixa dimensió institucional, i, en tot cas, semblava oportú ara, en aquests moments d'adaptació de la nostra societat al moment de canvi europeu, que el Govern de la Generalitat, i aquí té el sentit bàsic de la nostra Proposició no de Llei, en el moment que hagués d'aplicar la LOGSE al sistema escolar català, prengués en consideració —simplement això: prengués en consideració— un dictamen, a l'entendre d'Esquerra Republicana, molt important, que ha estat realitzat pel Consell Escolar de Catalunya.

Aquest Dictamen conté un seguit de criteris generals als quals, a l'entendre dels seus proposants, el Consell Escolar de Catalunya, s'hauria d'emmarcar la futura Llei d'Ordenació del Sistema Educatiu Català. Per una banda, fa referència a la nova estructura de l'Estat espanyol, estructurat en governs autònoms amb competències educatives assumides, concepte aquest que no queda prou clar en el text actual de la LOGSE.

El Dictamen també fa altres referències, al nostre entendre, del màxim interès com el respecte a la pluralitat lingüística i cultural de l'Estat, que hauria de quedar, aquest respecte, reflectit en el posterior desenvolupament curricular, així com també hauria de quedar d'una manera clara la pràctica de la coeducació i la garantia d'una educació basada en uns valors ètics adequats a la societat i a l'entorn.

El mateix Dictamen del Consell Escolar de Catalunya, al llarg d'un extens document de tretze fulls, es refereix a altres aspectes importants com poden ser l'educació especial o el fet de fer possible que la Llei determini el període de zero a sis anys com un element educatiu —garantint, però, també en aquest cas la gratuïtat d'aquest nivell per cobrir la demanda social en aquest sector. Pel que fa a l'ensenyament obligatori, adequar el reconeixement i el tractament especialitzat que atorga a determinades àrees com són: la música, l'educació física, llengües estrangeres i la tecnologia, i altres aspectes que estalvio a l'oïda dels il·lustres membres d'aquesta Comissió de Política Cultural perquè es poden trobar amb la lectura d'aquest Dictamen del Consell Escolar de Catalunya, que en definitiva, i acabem, a nosaltres ens agradaria que pogués ser presa en consideració pel Govern català en el moment en què es trobés en l'avinentosa d'aplicar, precisament, la LOGSE al nostre sistema educatiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. No havent-hi cap esmena, ara poden intervenir els grups. Per Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Dir que votarem a favor d'aquesta Proposició no de Llei que es pre-

senta amb el caràcter d'una molt ingènua Proposició no de Llei, però que em penso que és d'un gruix especial i de transcendència notable per molts dels seus aspectes.

De fet, el que se sotmet a votació és instar el Govern perquè prengui en consideració el Dictamen, cosa que penso que el Govern pot fer, i pot fer sense cap mena de problema. Ara, jo, que també m'he mirat el Dictamen —i me l'he mirat amb calma—, crec que el Dictamen és molt important, i la seva presa en consideració, diguéssim, i si a més a més es fa cas del Dictamen, tindrem un determinat tipus de llei catalana d'aplicació de la LOGSE; si no es té en compte el Dictamen i altres consideracions, que suposo que farem des de diferents llocs de la realitat educativa de Catalunya, pot sortir una llei d'aplicació de la LOGSE notable.

En aquests moments, que ja s'ha aprovat al Parlament de Madrid, i que en tot cas falta el tràmit del Senat i de retorn altra vegada al Parlament de la LOGSE, em penso que tot es centra en quina aplicació es farà d'aquesta Llei a Catalunya, i això afecta no solament l'etapa, per exemple, d'infància com tot el tema dels ensenyaments artístics, i que és una qüestió que afecta molt directament una sèrie de preocupacions manifestades en aquesta Comissió de Cultura.

Per tant, jo agraeixo, per molt oportuna, aquesta Proposició no de Llei, i en tot cas sí que suggereixo la lectura atenta d'aquest Dictamen, perquè és un dictamen interessant, com ho és també el Dictamen del Consell Escolar de Catalunya referit a l'Avantprojecte de Llei d'Adults, també de notable inspiració per les esmenes que suposo que tots els grups estan formulant en aquests moments a la Llei d'Adults.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara, pel Grup Socialista, el senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, per anunciar que el Grup Socialista votarà favorablement a aquesta Proposició no de Llei, que, tal com deia el senyor Ignasi Riera, pot semblar ingènua, i en total és una cosa poc important... Prendre en consideració un dictamen, és mirar-se'l i veure quina..., no ho sé, prendre algun element del Dictamen, però crec que hi ha qüestions també més profundes, com és quin és el paper del Consell Escolar.

El Consell Escolar és un organisme representatiu de la societat o de la comunitat escolar, i, per tant, ens sembla que les opinions al Consell Escolar són opinions que s'han de valorar en el sentit que representen un percentatge molt elevat del pensament escolar català. Llavors, marginar el posicionament d'aquest Consell Escolar, pot ser marginar una part important de la gent que es dedica a l'ensenyament a Catalunya, i «marginal» vol dir també fer que el Consell Escolar tingui un paper merament decoratiu, és a dir, per tant, nosaltres estem d'acord que el Parlament de Catalunya insti el Govern perquè es prengui en consideració el Dictamen, però que es prengui en consideració d'una manera activa, diguem, agafant els elements, i no llegint-se'l i dir: «Bé, és poc important»; perquè el Consell Escolar no ha de tenir aquest paper merament decoratiu, sinó que els seus dictàmens haurien de ser presos en consideració d'una manera molt clara, i quasi quasi total per part del Govern de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Podem passar, doncs, ara a procedir a la votació... (*Remor de veus.*) Ah!, sí, perdonin... Convergència i Unió, sí, la senyora Teresa Ribes, perdoni.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ja es veu que, en això, no tinc parcialitat. *(Rialles.)*

La Sra. RIBES: Senyors diputats, si mai hem llegit una proposició amb la qual estem totalment d'acord és la que acaba de presentar el senyor Carod, i hi estem d'acord de dalt a baix, des de l'exposició de motius fins a la redacció de la Proposició; hi estem tant d'acord que ja hem fet tot el que demana. Ja el mateix Conseller, reiteradament en diverses ocasions, s'ha manifestat en aquest sentit, no només de paraula, sinó també d'obra, proposant mesures, decrets, experimentacions i recerques encaminades a millorar la preparació dels nostres joves de cara a la seva integració en una futura societat més lliure, progressista i sense fronteres.

Tanmateix, mai hem deixat de reconèixer la gran tasca pedagògica de la Mancomunitat, així com la de la Generalitat Republicana i la de tots aquells col·lectius que durant tant de temps han treballat en aquest camp, com els grups de mestres i els moviments de renovació pedagògica dels quals aquesta Diputada forma part ja des dels seus inicis, fins i tot en els moments més difícils de la dictadura.

Pel que fa al Consell Escolar de Catalunya, aquest mateix Govern el va crear per tal d'assessorar el seu Departament d'Ensenyament en la seva tasca, per la qual cosa suposo que no es prendrà malament que li digui, senyor Diputat, que no cal que ningú insti el Govern a prendre en consideració els seus dictàmens, sempre ho ha fet; més encara en una ocasió tan fonamental per al futur del nostre país com és l'aplicació de la LOGSE al sistema escolar català. És més, li puc dir que no només el prendrà en consideració en aquest moment, sinó que ja l'hi ha pres, mitjançant la presentació d'esmenes en la línia del Dictamen emès, a través del Grup parlamentari català al Congrés de Diputats, que han estat defensades per la Il·lustre Diputada senyora Maria Eugènia Cuenca.

Voldria fer esment que aquest Dictamen fou emès com l'expressió d'una opinió sobre el primer esborrany presentat, en el qual les competències autonòmiques quedaven molt minvades, però que ja va estar molt millorat en el que definitivament va entrar a la Cambra. No obstant això, varem presentar vuitanta-cinc esmenes, de les quals n'han estat acceptades quaranta-nou: trenta-vuit en el debat en Comissió i onze més ahir mateix en el plenari, amb la qual cosa ha millorat substancialment el text, i esperem encara ho sigui més en el debat al Senat.

Aquestes millores fan referència d'una manera especial als punts del Dictamen 3, al 4, que es refereixen a la llengua i a totes les qüestions del marc competencial de les comunitats autònomes, i al cinquè, referit als mitjans necessaris per assolir els objectius fixats a la LOGSE i el seu finançament. El mateix Conseller, en la seva última conferència al Col·legi d'Arquitectes, demanava el 6% del producte interior brut per a l'educació. Així i tot, encara que hi ha aspectes, com el del cos únic d'en-

senyants, en els quals tenim competències, la Conselleria continuarà lluitant per aconseguir l'adequació de la Llei en la seva major part a tots els punts d'aquest Dictamen. I per a la seva tranquil·litat li puc dir, senyor Carod, que aquest Dictamen ha estat estudiat, repassat i llegit profundament tant pel que fa al nostre Grup, com pel Govern.

Li voldria recordar, també, que quan el Consell Executiu es planteja una llei d'ensenyament català, obligatòriament haurà de passar-la a consulta al Consell Escolar de Catalunya, que haurà d'informar-ne preceptivament, amb la qual cosa els seus dubtes suposo que quedarien ja esvaïts.

Per acabar, li voldria dir que per tot això esperem que no es molesti pel nostre vot en contra en el cas que, després d'aquesta explicació, no volgués retirar la seva proposició, perquè el que vostè demana que faci el Govern, ja ho ha fet. Aquesta Proposició ha arribat tard; la feina ja està feta; creiem que això és el més important.

Davant d'una llei d'una importància social per a la formació dels futurs ciutadans del nostre país, el Govern reacciona a temps, quan és l'hora de defensar els seus interessos, mitjançant les eines que la democràcia li posa a les mans per tal de millorar-lo i adequar-lo en tot el que sigui possible, i no haver de lamentar més tard la manca de decisió en el moment oportú, per la qual cosa ens n'hem de congratular tots plegats.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Teresa Ribes. Ara sí que podem procedir a la votació. Ho farem també sense que ningú es molesti.

Els que votin a favor de la Proposició, que aixequin el braç.

Els que votin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra i 3 vots a favor.

(El debat del punt setè de l'ordre del dia fineix a dos quarts de dotze del matí i cinc minuts i el del punt quart s'inicia a dos quarts de dotze del matí i deu minuts.)

Proposició no de Llei sobre el Funcionament d'un Nou Institut de BUP a la Quarta Zona de Girona el Curs 1990-91

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, ens havia quedat pendent el punt número quatre, debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Funcionament d'un Nou Institut de BUP a la Quarta Zona de Girona en el Curs 1990-91, presentada per l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social; l'hem mantinguda fins al final de la sessió, i aquesta ha decaigut, ha decaigut aquesta proposició no de llei.

(El debat del punt quart de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de dotze del matí i onze minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

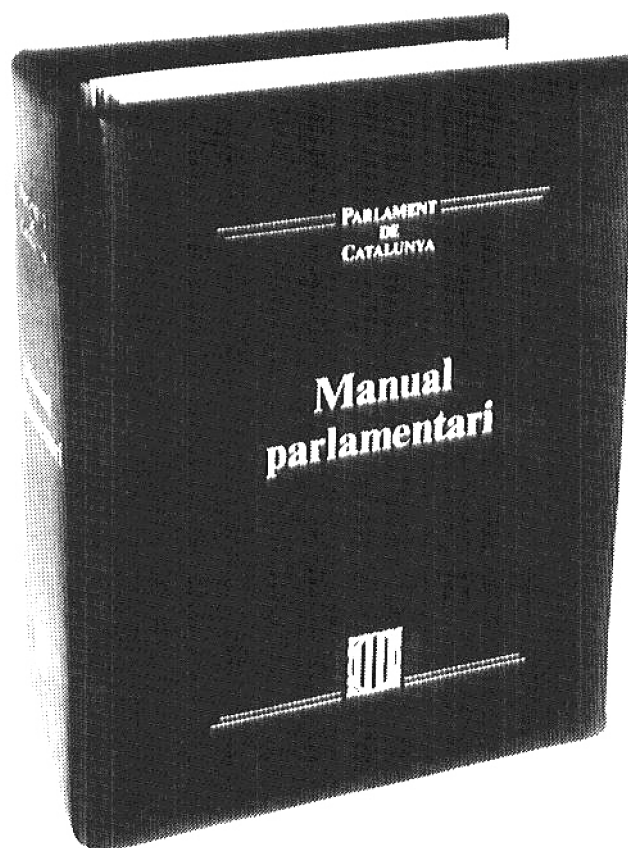
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Llei Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Ofidoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Llei Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIO

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gratificació al portador)

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.

Subscripció anual : 5.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-3.468-82 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

